

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

Γ Ε Ω Ρ Γ Ι Ο Υ

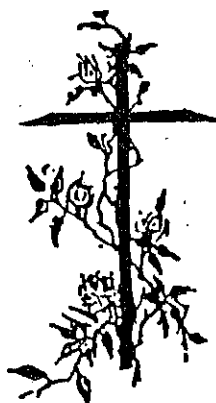

ΤΟΥ ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ ΑΘΛΗΣΑΝΤΟΣ

ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ

ΥΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΗ ΙΖ' ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΙΖ'

Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Νεομάρτυρος

ΓΕΩΡΓΙΟΥ

τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις, τοῦ Θαυματουργοῦ.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῷ

Ἰστώμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν τὰ ἑξῆς

Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δεῦτε φιλεόρτων ἢ πληθῦς, καὶ Ἠπειρωτῶν αἰ χορεῖαι, πανηγυρίσωμεν, μνήμην τὴν ἐτήσιον, τοῦ Ἀθλοφόρου Χριστοῦ, τοῦ ἐσχάτους ἐν ἔτεσι, στερεῶς ἠθληκότος, καὶ καταπαλαίσαντος, πλάνην τὴν βέβηλον, χαίροις πρὸς αὐτὸν ἐκβοῶντες, τῶν Ἰωαννίνων ἢ δόξα, Νεομάρτυς ἐνδοξε Γεώργιε.

Οτε συνελήφθης ταῖς χερσί, Μάρτυς παρὰ νόμων τυράνων, ὡσπερ ἄρνιον Χριστοῦ, τότε ἀνεκραύγαζες, γενναιοτάτη ψυχῇ τοῦ Χριστοῦ δοῦλος πέφυκα, ὑπὲρ οὗ προθύμως, τὴν ζωὴν μου τίθημι, σύνετε ἄνομοι ὄθεν δι' ἀγχόνης τελέσας, τὸν τῆς σῆς ἀθλήσεως δρόμον, θαυμασιῶς δεδόξασαι Γεώργιε.

Πρᾶος καὶ ἀκέραιος ὄφθεις, τὸν ἱπὲρ Χριστοῦ ἀνεδέξω, ἀγαλλομένη ψυχῇ, Ἅγιε Γεώργιε, ἀγῶνα κάλλιστον, καὶ σοφία τῇ ἄνωθεν, ἀπλότῃ λόγων, καὶ στερεῶ φρονήματι, ἐχθροὺς κατήσχυνας ὄθεν ὡς ἀθλήσας νομίμως, χάριν ἰαμάτων πηγάζεις, τοῖς πιστῶς προστρέχουσι τῇ σκέπῃ σου.

Χαίρει καὶ σκιρτᾷ πνευματικῶς, τῶν Ἰωαννίνων ἢ πόλις, τῇ προστασίᾳ τῇ σῇ, Ἅγιε Γεώργιε, Ἠπειρωτῶν ἢ χαρὰ ὡσπερ πλοῦτον γὰρ κέκτηται, δωρεῶν αὐτῶν, τῶν σεπτῶν λειψάνων σου, τὴν παναγίαν σορὸν ὄθεν καὶ παν-

δήμως γεραίρει, Μάρτυς τὴν ἀγίαν σου μνήμην, τὴν σὴν δεχομένη χάριν ἄνωθεν.

Δόξα... Ἦχος α'.

Τῷ θεμελίῳ τῆς πίστεως ἰδρυμένος, Γεώργιε τρισμακάρε, ὄφθης ἀδιάσειστος, πρὸς τὰ φρυάγματα τῶν ὑπεναντίων καὶ τὴν ἀγχόνην ἀσμένως αἰρεισάμενος, δι' ἀγάπην Κυρίου, ἐκομίσω παρ' αὐτοῦ, τὸν τῆς νίκης ἀμάραντον στέφανον, καὶ τὴν χάριν ἐπὶ γῆς, τῶν ἀπείρων ἰάσεων δι' ὧν τοὺς σαλευομένους ὑπεστήριξας, καὶ τοὺς ψυγέντας τὴν πίστιν διεθέριμανας, δόξαν ἀναπέμποντας Χριστῷ, τῷ παρέχοντι αἰεὶ, τῆς ἀνθρωπίνου σωτηρίας τὴν ἔλλαμψιν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Αμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ ἀθλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἀγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

Ἀπόστιχα.

Ἦχος β'. Οἰκας τοῦ Ἐφραθᾶ.

Οφθης τῶν Ἀθλητῶν, ὁμόζηλος τῶν πάλαι, Γεώργιε τρισμακάρε, περιφανῶς ἀθλήσας, ἐν τοῖς ἐσχάτοις ἔτεσι.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει,
καὶ ὡσεὶ κέδρος...

Θαύμασι δοξασθεῖς, παρὰ Χριστοῦ πλουσίως, παρέχεις τὰς ἰάσεις, τοῖς πιστεῖ προσιοῦσι, τῷ τάφῳ σου Γεώργιε.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Κρήνη ἀνελλιπής, χαρίτων οὐρανίων, τῶν
σῶν σεπτῶν λειψάνων, σορὸς ἡ θεία πέλει,
τῇ πόλει σου Γεώργιε.

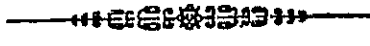
Δόξα... Τριάδικόν.

Πάτερ σὺν τῷ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι Ἁγίῳ, ἡ
μία Βασιλεία, ἐλέησον τὸν κόσμον, πρε-
σβείαις τοῦ σοῦ Μάρτυρος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Λόγον σε ἐν σαρκί, τὸν Ὑψιστον τεκοῦσαν,
καὶ μένασαν Παρθένον, Γεώργιος ὁ νέος,
ἐκήρυξε Πανάμωμε.

Νῦν ἀπολύεις..., τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον
ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἐσπερινοῦ καὶ Ἀπολύσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, τό, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς
δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους η', καὶ
ψάλλομεν Προσόμοια τοῦ Μάρτυρος δ', καὶ τοῦ
Ὁσίου δ'.

Προσόμοια τοῦ Μάρτυρος:

Ἦχος α'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐν ἐσχάτοις
καιροῖς, στρατιώτης ἄριστος, καὶ Μάρτυς
περιφανής, τοῦ πάντων Ἄνακτος, ἐδείχθη ὡς
ἀληθῶς, ἀνδραγαθήσας ἀγῶσιν ἀθλήσεως,
Γεώργιος ὁ κλεινός, Ἰωαννίνων τὰ θεῖον ἀ-
γλαΐσμα. Ὅθεν τὴν ἀγίαν τούτου, μνήμην ἐορ-
τάσωμεν, τὸν Χριστὸν ἀνυμνοῦντες, τὸν λαμ-
πρῶς αὐτὸν δοξάσαντα.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ τῷ τρόπῳ
ἀπλοῦς, καὶ τὸν νοῦν ἀκέραιος, τὸν ὄφιν
τὸν πονηρόν, φρονίμως ἤσχυνε, καὶ ἤνυσε νο-
νεχῶς, τοῦ μαρτυρίου τὸν δρόμον τὸν κάλλι-
στον, καὶ δόξης τε καὶ τιμῆς, τῆς τῶν Μαρτύρων
τῶν πάλαι ἡξίεται. Ὅντως ἐν σοὶ Νεομάρτυς,
τοῦ Χριστοῦ ἡ ἐνθεος, τεθαυμάστωται πίστις,
εὐσεβῶν εἰς περιποίησιν.

Βαβαὶ τῆς σῆς εὐδοκίας Χριστέ! σὺ γὰρ τὰ
τοῦ κόσμου, ἀσθενῆ ἐξέλεξας, καὶ ἤσχυ-
νας δι' αὐτῶν, νοῦν τὸν μετέωρον ἰδοὺ γὰρ ὡς
ἀληθῶς, ὁ ἰδιώτης τῷ λόγῳ καὶ ἄπλαστος,

Γεώργιος ὁ κλεινός, περιεγένετο γνώμης στερε-
ρότητι, τῆς δεινῶς φρουαττομένης, τῶν ἐχθρῶν
δυνάμεως, καὶ τῶν πάλαι Μαρτύρων, ἠκολού-
θησε τοῖς ἴχνεσι.

Τῆς σῆς ἐνδόξου ἀθλήσεως, τοὺς λαμπροὺς
ἀγῶνας, δι' ὧν ἰσοστάσιος, ἐδείχθη τῶν
εὐκλεῶν, Μαρτύρων Ἁγίε, γεραίρει ὁσμι-
κῶς, ἀγαλλομένη ἡ Ἥπειρος σύμπασα, ἐξόχως
δὲ εὐφημεῖ, Ἰωαννίνων ἡ πόλις χορεύουσα ἐν
αὐτῇ γὰρ ἐναθλήσας, μακαρίαν ἔδειξας, ἐν ταῖς
πόλεσι ταύτην, τῇ σῇ χάριτι Γεώργιε.

Καὶ τοῦ Ὁσίου δ'.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'.

Τῶν Ἀθλητῶν τὸν κοινωνόν, καὶ φωταυγῆ
ἀστέρα, τὴν κρήνην τῶν θαυμάτων, καὶ τοῦ
Χριστοῦ Ἀθλοφόρον ἐνθεον; συνδραμόντες φι-
λομάρτυρες, μαρτυρικοῖς ἐγκωμίοις, ὑμνήσω-
μεν λέγοντες· Χαίροις ὁ τῆς Ἥπειρου πυρρός,
καὶ τῶν Ἰωαννίνων, ἀρωγὸς θερμότατος· χαί-
ροις Μαρτύρων ὁμότροπε, ὁ τοῦ Σωτῆρος τὰ
στίγματα, βαστάζων τῷ σώματι· χαίροις τῶν
ἀσθενούντων ταχεῖα θεραπεία, καὶ τῶν θλιβομέ-
νων ἀναψυχὴ βεβαία. Καὶ νῦν παμμάκαρ Γεώρ-
γιε, ἀπαύστως δυσώπει Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑπὲρ
ἡμῶν τῶν ἐπινικίως κροτούντων, τὴν ἱεράν καὶ
χαρμόσυνον μνήμην σου.

Καὶ νῦν... Ὁ αὐτός.

Τίς μὴ μακαρίσει σε Παναγία Παρθένε; τίς
μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ
γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονο-
γενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν ἀ-
φράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ
φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς
δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύ-
σεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε,
σεμνῇ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡ-
μῶν.

Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν..., τὸ Προκείμενον τῆς
ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. μγ', 9)

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθη-
σαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ

αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστά ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔστι. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα, καὶ ἔσωσα ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ', 1)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ αἰηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀπ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἔαν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργηθήσονται· ὅτι ὁ Θεός ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ε', 15)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐφρεΐας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν

κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὄξυνεὶ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ρομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλιμηθήσεται αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε δικαστὰι περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν.

Ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ, Ἰωαννίνων ἡ πόλις, ὡς θησαυρὸν κατέχουσα, Γεώργιον τὸν Νεομάρτυρα γεωργηθεὶς γὰρ φερωνύμως, δι' ἀθλήσεως Χριστῷ, τῆς εὐσεβείας τὰς χάριτας, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐξήνεγκε· καὶ τὸν εὐαγγῆ αὐτοῦ τάφον, ὡς κιβωτὸν κυκλοῦσα ἀγιάσματος, τῶν ἐξ αὐτοῦ ἰάσεων, τὰς δυνάμεις ἀπόλαυε, ἐν εὐφροσύνῃ βοῶσα· Ἀθλοφόρε Γεώργιε, μὴ παύσῃ ἐφορῶν καὶ σκέπων, τὴν σὲ λαμπρῶς τιμῶσαν πόλιν, καὶ πάντας τοὺς γεραίροντας, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Ἦχος β'.

Μαρτυρικὴν ἐπιδειξάμενος ἀνδρείαν, τυραννικὴν ἐξεφαύλισας μανίαν, τῇ ἀτρέπτῳ στάσει σου, Ἀθλητὰ Γεώργιε· στοιχειωθεὶς γὰρ θείᾳ ἀγάπῃ, τὸν θησαυρὸν τῆς πίστεως, ἄσυλον διέσωσας· καὶ προσηκόντων ὑπεριδὼν τὸν πόθον, ὑπὲρ Χριστοῦ θανεῖν προέκρινας, οὐρανόφρονι γνώμῃ· καὶ καλῶς ἀγωνισάμενος, τὴν Ἐκκλησίαν εὐφρανας, τῇ στερεῇ ἀθλήσει σου· ὡς γὰρ ἄσαρκος ὑπήνεγκας, τὰς τῶν δεινῶν ἐπιφοράς, καὶ ὡς ζῶν γλυκεῖαν, τὸν δι' ἀγχόνης θάνατον· διδὸς δόξης ἀθανάτου, καὶ ἐπάθλων θαυμαστῶν, παρὰ Χριστοῦ ἠξίωσαι, τοῦ πλουσίως σε δοξάσαντος.

*Ηχος γ'.

Ως Χριστοῦ στρατιώτης, τὸν πολυμήχανον καταγωνίσω ἐχθρὸν, ἐν ἀπλότητι λόγων, καὶ σοφίᾳ τῇ ἄνωθεν, καὶ στερεότητι ψυχῆς. Νεομάρτυς Γεώργιε· πάντες γὰρ ἠγάσθησαν, τὴν σὴν ἀνένδοτον ἀθλήσιν, καὶ τὴν δοθεῖσάν σοι χάριν, περιουσίᾳ πίστεως· καὶ φωτὶ οὐρανίῳ, καὶ ἰαμάτων χορηγίαις, καὶ θαυμάτων δυνάμει, τὸ σὸν ἀθλητικώτατον σῶμα, ὁ Ἀθλοδέτης Χριστὸς ἐδόξασε· διὸ Ἰωαννίνων ἡ πόλις, ἀγαλλιᾶται τῇ δόξῃ σου, καὶ πολιοῦχον καὶ ἔφορον σχοῦσά σε, πάσης ἀνάγκης ρύεται, ταῖς πρὸς Χριστὸν πρεσβείαις σου.

*Ηχος δ'.

Τὸν ὑπούλως ἐπελθόντα σοι ὄφιν, ἐμφρόνως ἀπεκρούσω, τετειχισμένος θεία φρονήσει, καὶ εἰς γῆν αὐτὸν καταβέβληκας, ἀθλητικῶ παραστήματι, καὶ πεπαρορησιασμένη ὁμολογίᾳ, θεόφρον Γεώργιε· ὅθεν ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὡς δοξασθεῖς τῇ ἀθλήσει σου, περιφανῶς σε δοξάζει, καὶ ἰαμάτων κρήνην ἀνέδειξε, τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου· ποικίλας γὰρ ἰᾶται ἀσθενείας, καὶ ρῶσιν καὶ ὑγίαν βραβεύει, τοῖς σπυδουσιν ἐκάστοτε, τῇ θερμῇ ἀντιλήψει σου, Νεομαρτύρων ἀγλαΐσμα.

Δόξα... Ὁ αὐτός.

Τὸν Ἀθλοφόρον τοῦ Χριστοῦ, Γεώργιον τὸν ἔνδοξον, τὸν ἐν Ἰωαννίνοις ἀθλήσαντα, μαρτυρικοῖς ἐπαίνοις καταστέφωμεν· εὐσεβείας γὰρ ἀρότρῳ, μαρτυρίου στάχυν ἐγεώργησεν, ὡς καλὸς γεωργός, τοῦ καταβληθέντος λόγου· Χριστὸν γὰρ ὡμολόγησεν, ἐπὶ ἀπίστων ἀπτοήτως, καὶ νομίμως ἠνδρίσατο, κατὰ τῆς ἀσεβείας, θριαμβεύσας ταύτης τὸ φρούαγμα. Καὶ νῦν τῆς νίκης τὸ διάδημα, παρὰ Χριστοῦ κομισάμενος, ἀπαύστως πρεσβεύει, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ε'κ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, Εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

*Ηχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ ἐν ἐσχάτοις καιροῖς, τῆς τῶν Μαρτύρων κοινωνήσας λαμπρότητος, ἀθλήσεως

τοῖς ἀγῶσι, δι' ὧν ἐκφαίνεις σαφῶς, τὴν τῆς εὐσεβείας δόξαν ἄρρητον· ὁ λόγων ἀπλότητι, καὶ ψυχῆς ἀνδρειότητι, καταπαλαίσας, τὸν μεγάλαυχον δράκοντα, καὶ τῆς πίστεως, τὴν ἰσχὺν πιστωσάμενος· Μάρτυς ἀκαταγώνιστε, Χριστοῦ τοῦ Παντάνακτος, ὁ τῇ ἀθλήσει δοξάσας, αὐτοῦ τὸ ἅγιον ὄνομα, Γεώργιε μάκαρ, ὃν δυσώπει ὑπὲρ πάντων, τῶν εὐφημούμενων σε.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει,
καὶ ὡσεὶ κέδρος...

Χαίροις τῶν Ἀθλοφόρων Χριστοῦ, λαμπρὰ προσθήκη ὡς ἐν πᾶσιν ὁμότροπος· ἡ δόξα τῶν Ὀρθοδόξων, καὶ θυμηδία καινῇ τῶν Νεομαρτύρων ἀκροθίνιον· ἀγάπη τῇ θείᾳ γὰρ, εὐσεβῶς στοιχειούμενος, πρὸς μαρτυρίου, τὸ περιβλεπτον ὕψωμα, ἤρθης Ἄγιε, ἀφειδήσας τοῦ σώματος. Ὅθεν σε μακαρίζομεν, παμμάκαρ Γεώργιε, καὶ τὴν ἁγίαν σου μνήμην, ὡς εὐφροσύνης ὑπόθεσιν, φαιδρῶς ἐκτελοῦμεν, μεγαλύνοντες ἀπαύστως, τὸν σὲ δοξάσαντα.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Χαίροις ὁ Νεομάρτυς Χριστοῦ, Ἰωαννίνων πολιοῦχος καὶ ἔφορος, καὶ λύχνος ὁ φωτοφόρος, ὁ καταναγάζων αἰεὶ, τὴν Ἡπειρον πᾶσαν ἐν τοῖς θαύμασι· τυφλῶν ἡ ἀνάβλεψις, παρειμένων ἀνόρθωσις· ὁ τοῖς ποικίλως, ἀσθενούσι τὴν ἴασιν, χαρίζομενος, συμπαθεῖ ἐπισκέψει σου· ρύστης ὁ ἐτοιμότητος, καὶ φύλαξ σωτήριος, τῶν ἐτησίως τελούντων, τὴν παναοίδιμον μνήμην σου, Γεώργιε μάκαρ, Ἐκκλησίας νέα βῆσις, καὶ ἀγαλλίαμα.

Δόξα... *Ηχος πλ. δ'.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοί, ἄσωμεν ἄσμα καινόν, τῷ νέῳ τοῦ Χριστοῦ Ἀθλοφόρῳ, Γεωργίῳ τῷ θεόφρονι· μαρτυρικῶς γὰρ ἠγωνίσαστο, ἐν τοῖς ἐσχάτοις χρόνοις, τῶν πάλαι Μαρτύρων, μιμητῆς γενόμενος· τὸ γὰρ σωτήριον ὄνομα, εὐθαρσῶς ὡμολόγησε, καὶ τῷ τῆς ἀγχόνης θανάτῳ, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν ἀπηγγόνισε. Καὶ νῦν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ἀμέσως ἀπολαύων, ἰαμάτων παρέχει δωρεάς, καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Α'νύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψί-

στου, σὺν ἱκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμι-
με, ἢ πᾶσι χορηγοῦσα, καθαρισμόν τῶν πται-
σμάτων· νῦν τὰς ἡμῶν ἱεσίας προσδεχομένη,
δυσώπει, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Νῦν ἀπολύεις τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν πανεύφημον Μάρτυρα Χριστοῦ Γεώργιον,
Ἰωαννίνων τὸ κλέος καὶ παλιούχον λαμ-
πρόν, ἐν ῥδαῖς πνευματικαῖς ἀνευφημήσωμεν·
ὅτι ἐνήθλησε στερωῶς, καὶ κατήνεγκεν ἐχθρόν,
τοῦ Πνεύματος τῇ δυνάμει· καὶ νῦν ἀπαύστως
προσβεύει, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερον. Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

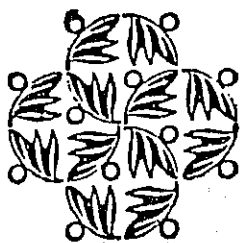
Τῆς Ἠλείου τὸ κλέος καὶ Μαρτύρων τὸν
σύναθλον, τῶν Ἰωαννίνων τὴν δόξαν, καὶ

θερμὸν ἀντιλήπτορα, τιμήσωμεν ἐν ὕμνοις οἱ πι-
στοί, Γεώργιον τὸν νέον Ἀθλητὴν ἱαμάτων
γὰρ πηγάζει τὰς δωρεάς, τοῖς πόθῳ ἀνακράζου-
σι· Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ· δόξα τῷ σὲ
στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶ-
σιν ἰάματα.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθρυγαμένου σοι Παρθένε τὸ
χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἑσαρκούτο ὁ τῶν ὅλων
Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγία κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ Δί-
καιος Δαβὶδ. Ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρα-
νῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοι-
κήσαντι ἐν σοὶ· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δό-
ξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ως νέος ἀριστεύς, καὶ γενναῖος ὀπλίτης, καὶ Μάρτυς ἀληθῆς, τοῦ Σωτήρος τῶν ὅλων, τῆς πλάνης καταβέβληκας, τὸ μαινόμενον φρύαγμα ὄθεν χαίροντες, τὴν σὴν γεραίρομεν μνήμην, ἀνυμνοῦντές σου, τοὺς τῆς ἀθλήσεως πόνοους, παμμάκαρ Γεώργιε.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ τὸ πᾶν οὐσιώσας, ἐκ σοῦ ὑπερφῶς, οὐσιώθη ὡς οἶδε, καὶ κόσμῳ πεφανέρωται, καὶ ζωῆς τρίβον ἔδειξε, τοῖς ποθήσασιν, αὐτοῦ τὴν ἄρρητον δόξαν, ἐν οἷς ἔλαμψε, καὶ ὁ Γεώργιος ἤδη, Παρθένε Πανάμωμε.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ως ἰαμάτων πολυχεύμονα κρήνην, τὴν τῶν λειψάνων σου πανέντιμον θήκην, Ἰωαννίνων πόλις θησαυρίζουσα, συγκαλεῖται ἅπασαν, κύκλῳ πόλιν καὶ χώραν, τὴν ἁγίαν μνήμην σου, χαρμοσύνης τελέσαι, καὶ μετασχεῖν Γεώργιε τῆς σῆς, παρὰ Κυρίου, ἧς ἔτυχες χάριτος.

Θεοτοκίον.

Τὸν προαιώνιον καὶ ἀναρχον Λόγον, σωματωθέντα ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, ὑπερφῶς ἐκήσας Πανάχραντε, κόσμον ἐκλυτρούμενον, τῆς ἀρχαίας ἀπάτης ὄθεν τὸ σωτήριον, τούτου ὄνομα Κόρη, περιφανῶς ἐκήρυξε τανῦν, ὁ Νεομάρτυς, ἀθλήσας Γεώργιος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εὐσεβείας τὴν ἄρουραν γεωργῶν, μαρτυρίου τὸν στάχυν καρποφορεῖς, χρησιμότητι βίου σου, καὶ ἀπλάστῳ ἐν ἡθεσι, λαμπρῶς κεκοσμημένος, καὶ ζήλῳ τῆς πίστεως, τὴν καθαρὰν ζωὴν σου, ἰθύνων πρὸς Κύριον. Ὅθεν ἀφθαρσίας, δε-

δεγμένος τὸ γέρας, πηγάζεις ἰάματα, τοῖς πιστῶς προσιοῦσί σοι, Νεομάρτυς Γεώργιε. Πρόσθευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόδιῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Οὐρανῶν πλατυτέρα ὡς ἀληθῶς, ἀνεδείχθη Παρθένε ἡ σὴ γαστήρ· Θεὸν γὰρ ἐχώρησε, τὸν τῇ κτίσει ἀχώρητον, δι' ἄκραν εὐσπλαγγίαν, γενόμενον ἄνθρωπον, καὶ οὐρανῶν πρὸς πλάτος, ἡμᾶς ἐπανάγοντα, τοὺς καταχθέντας πάλαι, βυθῷ ματαιότητος ὄθεν ἀπαρχὴν σε, σωτηρίας εἰδότες, θερμῶς καταφεύγομεν, τῇ πολλῇ σου χρησιμότητι, καὶ βοῶμέν σοι Ἀχραντε· Πρόσθευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἰλασμόν δωρήσασθαι, τοῖς τὰ σὰ μεγαλεῖα, ἐν πίστει δοξάζουσι.

Τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ Ἦχου
καὶ τὸ Προκείμενον.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. Περυτευμένος ἐν οἴκῳ Κυρίου...

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων...

(Ζήτηε αὐτὸ ἐν τῷ Ὁρθρῷ τοῦ Ἀγ. Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, 23ῆ Ἀπριλίου).

Ὁ Ν'. Δόξα... Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου...

Καὶ νῦν... Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Σήμερον ὁ Νεομάρτυς Γεώργιος, τῶν Ἰωαννίνων τὸ ἔξοχον καύχημα, ἀθλητικῶς τὸν ἐχθρὸν θριαμβεύσας, τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ, δι' ἀγ-

χόνης δέχεται θάνατον. Ἄγγελοι τοὺς ἄθλους αὐτοῦ, ἄνωθεν κροτοῦσι, κάτω δὲ ἡμεῖς οἱ χοῦκοί, τὴν ἀγίαν αὐτοῦ μνήμην ἐορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ βοῶντες Ἐθλητὰ τοῦ Χριστοῦ, πρόσθευε δεόμεθα, σώζεσθαι ἡμᾶς πάσης θλίψεως.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Εἶτα οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἁγίου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς

Αἶνον προσάδω τῇ Ἁγῇ Θεοτόκῳ. Γερασίου.

Ῥδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Α'νοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρὶ, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

(Δίς).

Α'γίασμα ἔνθεον, τοῦ ἀναβλύζοντος Ἄχραντε, ἀφάτῳ χρηστότητι, ἀγιασμοῦ δωρεάς, ὡς ὑπάρχουσα, ἀγίασον τὸν νοῦν μου, ὡς ἂν σοὶ ἀρμόνιον, πλέξω μελῶδημα.

Ι'σχὴν καὶ ἀνάπλασιν, τοῖς ἀσθενέσιν ἐπήγασας, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, κνοφορήσασα, τὸν συντρίψαντα, δυνάστην ἐν ἰσχύϊ, καὶ πᾶσι βραβεύσαντα, τὴν ἀπολύτρωσιν.

Ναὸς θεοκόσμητος, καὶ φωτοφόρον παλάτιον, ἐδειχθῆς Πανάμωμε, τοῦ ἐξ ἀνάρχου Πατρὸς, ἀνατείλαντος, καὶ σοῦ τὴν θείαν μήτραν, οἰκῆσαι θελήσαντος, δι' ἀγαθότητα.

Ο' ἔμψυχος θάλαμος, ἡ κβωτὸς ἡ πολῦτιμος, ἐν ἣ τὰ ἀπόρητα, Θεοῦ μυστήρια, ἐκτετέλεσται, ἀκαταλήπτῳ τρόπῳ, ὑμνεῖσθω λαμπρότατα, ἡ Ἄειπάρθεος.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς

Γεώργιον μέλπω Ἠλείρου τὸ κλέος. Γερασίου.

Ἦχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Γεώργιον Δέσποτα, τὸν σὸν λαμπρὸν Νεομάρτυρα, ὑμνῆσαι προθέμενος, τὴν σὴν ἀντίληψιν, συνεργῆσαι μοι, τῷ λόγῳ ἔξαιτοῦμαι, καὶ μέλπω γηθόμενος, τούτου τὴν ἄθλησιν.

Ε'κλάμψας ὡς ἥλιος, τῇ Ἐκκλησίᾳ Γεώργιε, ἐσχάτοις ἐν ἔτεσιν, ὡς ἐναθλήσας καλῶς,

τὴν εὐπρέπειαν, αὐτῆς καταπυρσεύεις, ἀκτίσι τῶν πόνων σου, καὶ τῶν θαυμάτων σου.

Ω'ράθης κοσμούμενος, ἀνεπιλήπτοις σου πράξεσι, καὶ βίου σεμνότητι, μάκαρ Γεώργιε, καὶ ἡγώνισαι, Μαρτύρων τοὺς ἀγῶνας διό σου τὴν ἄθλησιν, Χριστὸς ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Ρημάτων μὲν ἄγευστος, πέλων παιδείας τῆς ἔξωθεν, ὁ Μάρτυς Γεώργιος, ἀλλὰ τῇ χάριτι, δυναμούμενος, Παρθένε τοῦ Υἱοῦ σου, καλῶς ὠμολόγησε, πίστιν τὴν ἔνθεον.

Καταβασία.

Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἐπεπόλευσεν ποτέ ὡσεὶ τείχος γὰρ ἐπάγη, ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶ πεζοποντοποροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

(Δίς).

Ναμάτων αὐλὸν σε χειμάρρον, καὶ κρήνην ἔνθεον δωρεῶν, καὶ εὐσπλαγχνίας πέλαγος, γινώσκων σε Πανάμωμε, ἐκλιπαρῶ ρυσθῆναί με, τῆς τῶν παθῶν μου φλογώσεως.

Παράδεισος εὖσσιμος ὠράθης, ὡς ξύλον βλαστήσασα ζωῆς, τὸν φυτουργὸν τῆς κτίσεως, ἀνάστασιν καὶ λύτρωσιν, τοῖς νεκρωθείσιν Ἄχραντε, θεουργικῶς παρεχόμενον.

Ράβδος ἡ ἀπότιστος καὶ θεία, ἡ ἄνθος ἀνθήσασα τερπνόν, ράβδῳ τῆς προμηθείας σου, ἀνόρθωσον καὶ στήριξον, τὴν παρειμένην Ἄχραντε, καὶ σαθρωθείσαν καρδίαν μου.

Ο'λος ἀσυγχύτως καὶ ἀτρέπτως, ὁ Λόγος σκηνώσας τοῦ Θεοῦ, ἐν μήτρᾳ σου Πανάμωμε, σὲ οὐρανὸν πολύφωτον, ἀνέδειξεν ἀστράπτοντα, ἀστροφανέσι χαρίσμασι.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Γεώργιον νέον φερωνύμως, Γεώργιε νέε Ἀθλητά, τῷ Ἀθλοθέτῃ πέφηνας, ἀρότερον τῆς ἀθλήσεως, γεωργηθεὶς καὶ ἠνεγκας, καρποφορίαν τὴν κρείττονα.

Ισχῦι νευρούμενος τῇ θείᾳ, τυράννων ἐφάυλισας ὀρμάς, καὶ τοῦ Χριστοῦ τὸ ὄνομα, τὸ ὑπὲρ ἅπαν ὄνομα, ἐδόξασας Γεώργιε, ἀθλητικῶν παραστήματι.

Ομότροπος ὄφθης ἐν ἀγῶσι, τῶν πάλαι ἐνδόξων Ἀθλητῶν, τῇ σταθηρᾷ ἐνστάσει σου, αἰσχύνας τὸν ἀντίπαλον ἐντεῦθεν καὶ τῆς χάριτος, ἰσοκλεῆς αὐτῶν γέγονας.

Νοήσας τοῦ ὄφους τὸν δόλον, ἠκύνωσας τοῦτου τὴν βουλήν, τῷ θείῳ σου φρονήματι, καὶ χαίρων ὑπαισέδραμες, τὸ στάδιον Γεώργιε, θεοπρεπῶς τῆς ἀθλήσεως.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν μόνην Θεοτόκον, τιμήσωμεν δευτεριεργῶς· αὕτη γὰρ σωματώσασα, Θεὸν τὸν Ὑπερούσιον, τῆς καταδίκης ἅπαντας, τῆς ἀρχεγόνου ἐρρύσατο.

Καταβασία.

Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιδότων, στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτίσω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ανδρείως κατέβαλες, τὸν παλαιὸν περηνιστὴν, ἀθλήσεως σκάμμασιν, ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς, Γεώργιε ἐνδοξε· ὄθεν σου τὴν ἀγίαν, ἐορτάζομεν μνήμην, πίστει σου προσκυνούντες, τῶν λειψάνων τὴν θήκην, ἐξ ἧς ἡμῖν πηγάζει, ρεῖθρα ἰάσεων.

Θεοτοκίον.

Θεὸν τὸν ἀσώματον, σωματωθέντα ἐκ σοῦ, ἀφράστως ἐκύησας, δίχα τροπῆς καὶ φερμοῦ, Παρθένε Πανάμωμε· ὄθεν τῇ σῇ κυήσει, λυτρωθέντες τοῦ Ἄδου, αἶνον εὐχαριστίας, σοὶ προσάγομεν Κόρη· ὅτι ἡμᾶς διασφύξεις, πάσης περιστάσεως.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰεμός.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης Ἀβθακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

(Δίς).

Σκῆνωμα γεγένησαι φωτοειδές, τοῦ τὰ πάντα στήσαντος ρήματι· ἐκ σοῦ γὰρ ὄφθη, ὁ τῶν ὅλων Ποιητής, καὶ τοὺς βροτοὺς ἐρρύσατο, τῆς προγονικῆς ἀποφάσεως.

Αφλεκτός σε βάτος ἐν ἔρει Σινᾶ, Πνεύματι Ἁγίῳ προέγραψε, τῷ νομοθέτῃ· σὺ γὰρ ἔφερες Ἀγνή, τὴν φλόγα τῆς Θεότητος, πλάνης ἐμπιπρῶσαν τὴν ἄκανθαν.

Δόξης τὸ ἀπαύγασμα τῆς Πατρικῆς, ἐν τῇ σῇ σκηνώσαν Πανάμωμε, γαστρὶ ἀχράντη, οὐρανίων δωρεῶν, ἐστίαν σε εἰργάσατο, καὶ Τριαδικοῦ φωτὸς πρῦτανιν.

Ω μεγαλωσύνης σου τῆς ὑπὲρ νοῦν! ὦ ξενοπρεποῦς θεωρήματος! Θεογεννητορ'· σὺ γὰρ οἶά περ βροτόν, ἀγκάλαις σου ἐβάστασας, τὸν δρακὶ τὰ πάντα κατέχοντα.

Τὸμον θεωρήσας σε Κόρη καινόν, πάλαι Ἡσαίας προέγραψε, τῆς σῆς λοχείας, τὸ ἀπόρητον Ἀγνή· ὅτι Παρθένος ἔτεκες, καὶ τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Εὐσεβεῖα διατρέπων, καὶ ἀπλάστοις σου ἤθεσιν, ἔστις πρὸ βημάτων, Μάρτυς παρανόμου δικάζοντος, καὶ σταθερῶς ἀνεβόας ὦ Γεώργιε· οὐκ ἀρνήσομαι, Χριστοῦ τὸ ἅγιον ὄνομα.

Λυμεὸν ὁ παλαμναῖος, ἐνεδὸς καὶ ἐμβρόντητος, ἀληθῶς ἐδείχθη, σοῦ ἀναφωνοῦντος Γεώργιε· Χριστιανός εἰμι σύνετε ὦ ἄνομοι, τοῦ Σωτῆρός μου, χάριν θανοῦμαι γηθόμενος.

Πλήρης πίστεως ὑπάρχων, καὶ γενναίου φρονήματος, ἀπειλὰς τυράννων, οὐδαμῶς κατέπηξας ἐνδοξε, οὐ τῶν βασάνων τὰ εἶδη ἐδείλιασας, οὐ τὸν θάνατον, τὸν δι' ἀγχόνης Γεώργιε.

Ω σπερ ἄκακον ἀμνόν σε, τοῦ καλοῦ Ἀρχιποί-
μενος, δίκην λύκων Μάρτυς, οἱ τῆς ἀσεβείας
συνήγοροι, περιτυχόντες ἠκίζοντο σφοδρότατα,
ἀλλ' ἀνώτερος, τῆς τούτων βλάβης διέμεινας.

Θεοτοκίον.

Η ἁγία Θεοτόκος, ἡ ἀμνὰς ἡ ἀμίαντος, ἡ τὸν
Θεὸν Λόγον, οἶά περ Ποιμένα κηύσασα,
τοῖς δεξιοῖς με προβάτοις συναρίθμησον, τὸν
ικέτην σου, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καταβασία.

Ε κάλυψεν οὐρανοῦς, ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ·
τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθὼν, τοῦ ἀγιάσματός
σου, τῆς ἀφθόρου Μητρός, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης
σου, ὠφθῆς ὡς βρέφος ἀγκαλοφορούμενος· καὶ
ἐπληρώθη τὰ πάντα, τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰσμός.

Ε ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου·
σὺ γὰρ Ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν
μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρο-
νον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν εἰρήνην βρα-
βεύουσα. (Δίς).

Ω ραία ἐν κάλλεσιν, ὑπὲρ ἀκτῖνας ἔλαμψας,
τὰς ἡλιακὰς Θεογεννήτορ, ὡς ἄσματιζων ὁ
Σολομιὼν σοι βοᾷ· τὸν γὰρ πάντας τοὺς βρο-
τούς, ὠραῖον καὶ ἔκλαμπρον, ὑπὲρ φύσιν ἐκύη-
σας.

Α σπόρως συνέλαβες, ἀφθόρως ἀπεκύησας,
τὸν Δημιουργὸν καὶ Βασιλέα· ὃ παραδόξων
πραγμάτων Ἀχραντε! ὃν γὰρ οὐ χωρεῖ ὁ οὐρα-
νός, ἡ νηδύς σου δέδεκται, ὡς χωρίον εὐρύχω-
ρον.

Γ αλήνης τὸν αἴτιον, προαγαγοῦσα Ἀχραν-
τε, ἔσωσας ἐκ σάλου τῆς κακίας, πρὸς τὸν
λιμένα τῆς θείας γνώσεως, τὴν χειμαζομένην
χαλεπῶς. Κόρη ἀνθρωπότητα, εὐφημοῦσαν τὴν
δόξαν σου.

Νεκροῖς τὴν ἀνάστασιν, νοσοῦσι τὴν ἀνάρρω-
σιν, ἄφεισιν δεσμώταις αἰωνίοις, καὶ οὐρα-
νίου τρυφῆς ἀπόλαυσιν, ὤμβρησας γεννήσασα
Ἀγνή, τὸν διὰ σταυρώσεως, τὴν εἰρήνην βρα-
βεύσαντα.

Τοῦ Ἀγίου. Ὁ αὐτός.

Προθύμως εἰσέδραμες, τὸ στάδιον Γεώργιε,
θεῖα πτερωθεὶς στερεῶ ἀγάπῃ, καὶ προση-
κόντων ὑπεριδῶν τὴν στοργὴν, καὶ τὰς τῶν τυ-
ράννων δωρεάς, πάσας ἀρνησάμενος, εὐσεβῶς
ἠνδραγάθησας.

Εἰρκτῇ συγκλειόμενος, καὶ μᾶστιξι βαλλόμε-
νος, καὶ τὰς ἐξ ἀκίδων φέρων τρώσεις, οὐ
κατεκάμψθης τῇ τοῦ τυράννου ὀρμῇ, ἀλλ' ὠφθῆς
ὡς κέδρος ἀρραγῆς, γεωργία πίστεως, εὐθηνοῦ-
σα καὶ θάλλουσα.

Ι ἄματα ἄφθονα, ἡ θήκη τῶν λειψάνων σου,
βρύουσα ὡς κρήνη σωτηρίου, νόσων ποικί-
λων ξηραίνει βόρβορον, καὶ ἀποκαθαίρει ψυχι-
κούς, μολυσμοὺς Γεώργιε, ἐνεργεῖα τοῦ Πνεύ-
ματος.

Θεοτοκίον.

Ρωννύμενος χάριτι, τοῦ σοῦ Υἱοῦ Πανάμω-
με, ἥσχυνε τὸ φρούαγμα τῆς πλάνης, ὁ Ἀ-
θλοφόρος νέος Γεώργιος, καὶ ἐν ἀσθενείᾳ τῆς
σαρκός, ἀνδρικῶς κατέβαλε, τὸν ἀρχέκακον
δράκοντα.

Καταβασία.

Ω εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐ-
πιημένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δορυ-
φορούμενον, ὃ τάλας! ἐβόα ἐγὼ πρὸ γὰρ εἶδον
σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰ-
ρήνης δεσπάζοντα.

Ῥδὴ στ'. Ὁ Εἰσμός.

Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες
ἐορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦ-
τε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέν-
τα, Θεὸν δοξάζοντες. (Δίς).

Η λίου ὄχημα πάγχρουσον, τοῦ τῆς δικαιοσύ-
νης γεγένησαι, Θεογεννήτρια, οὐ ταῖς ἀκτί-
σι καταύγασον, τοὺς πίστει προσιόντας, τῇ φε-
ραυγείᾳ σου.

Θαιμὰν καὶ ὄρος κατάσκιον, καλεῖ σε Ἀββα-
κοῦμ προπιστούμενος, ἐν Θείῳ Πνεύματι,
τῆς σῆς ἀρρήτου κηύσεως, τὸ ὑπὲρ λόγον θαῦ-
μα, Παντοβασίλισσα.

Ε'κ τῶν ἀχράντων αἱμάτων σου, σαρκὸς τὴν πορφύριδα ὁ Ἄχρονος, ὑφάνας Δέσποινα, ὡς Βασιλεὺς ἐπεδήμησε, καὶ τὴν ἐλευθερίαν, κόσμῳ δεδώρηται.

Οὐ διεφθάρης τὴν μήτραν σου, τεκοῦσα ὡς ἠθέλησεν Ἄχραντε, τὸν Ὑπερούσιον, καὶ τῆς φθορᾶς τὴν ἐπίχυσιν, διέλυσας τῷ κόσμῳ, ὡς ὄρθρος λάμψασα.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Ο' τῶν Μαρτύρων ἐφάμιλλος, καὶ δόξης τῆς αὐτῶν ἰσοστάσις, ἀνευφημείσθω μοι, ὁ Νεομάρτυς Γεώργιος, τῶν εὐσεβῶν ἀπάντων, νέον ἐντρύφημα.

Υ'πὸ τῆς ἄνωθεν χάριτος, ρωννύμενος παμμάκαρ Γεώργιε, γενναίως ἔφερες, λίθων μεγίστων τὴν πίεσιν, ἐπιτεθέντων Μάρτυς, ἐπὶ τῶν στέρνων σου.

Τὸ τῆς Ἡλείρου ἀγλαΐσμα, καὶ τῶν Ἰωαννίνων τὸν ἔφορον, τὴν τῶν ἰάσεων, κρήνην τὴν ὄντως θεόβρυτον, Γεώργιον τὸν νέον, ὀπλίτην μέλπωμεν.

Θεοτοκίον.

Ο' Λόγος σὰρξ ἐκ σοῦ γέγονεν, ὁ Ἄπλαστος ἐκ σοῦ πεπλαστούργηται, ἡ δὲ ἀγνεία σου, ἀδιαλώβητος ἔμεινε, Παρθένε Θεοτόκε, Μαρτύρων στήριγμα.

Καταβασία.

Ε'βόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη Ἐκ Θεοῦ Χριστὲ σὺ Θεός μου.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐκλεῶς ἀγάλλεται μεγαλαυχοῦσα, τῇ σεπτῇ ἀθλήσει σου, δι' ἧς ἡ πόλις θησαυρόν, Ἰωαννίνων ἐκτήσατο, τῶν ἱερῶν σου λειψάνων Γεώργιε.

Ἔτερον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ε'ορτάζει σήμερον, Ἰωαννίνων ἡ πόλις, τὴν ἁγίαν μνήμην σου, εὐφραينوμένη καρδίᾳ, μέγαν σε, πρὸς τὸν Σωτῆρα πλουτοῦσα πρέσβυν, χάριν δέ, καὶ θεῖον ἔλεος καρπουμένη, ἐκ

τῶν θείων σου λειψάνων, ὃ Νεομάρτυς Χριστοῦ Γεώργιε.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς εὐσεβείας γεωργῶν, τὴν γῆν τὴν ἀνθοτρόφον, τῇ καθαρᾷ σου βιοτῇ, τοῦ μαρτυρίου τοὺς καρπούς, καρποφορεῖς περιφανῶς, ἀθλήσας γενναιοτάτη καρδίᾳ, ὑπὲρ τῆς καλῆς ὁμολογίας μακάριε· σὺ γὰρ ὄρατοῖς καὶ ἀοράτοις ἐχθροῖς στερωῶς ἀντετάξω, τοῖς πειραθεῖσι συλῆσαι, τὸν τῆς ἀμώμου πίστεώς σου θησαυρόν· καὶ ἀθλητικῇ ἀνδρείᾳ, καὶ ἀληθεῖ φρονήσει, τῶν τυράννων ἀπειπας τὰς δωρεάς, καὶ τῶν βασάνων οὐκ ἔπτηξας τὰς ἀπειλάς, ἀλλ' ἔστης ἐν πᾶσιν ἀκλινής καὶ ἀκατάσειστος, καὶ τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ θάνατον δι' ἀγχόνης, ἐν πολλῇ χαρᾷ ἐδέξω, καταγωνισάμενος τὸν δράκοντα· ὄθεν θαυμάτων δυνάμειν ἐδοξάσθης, καὶ παρέχεις τῆς σῆς πρεσβείας, τὰς σωτηρίους χορηγίας, τοῖς πίστει σπεύδουσι τῇ σορῶ τῶν θείων σου λειψάνων, ὃ Νεομάρτυς Χριστοῦ Γεώργιε.

Συναξάριον.

Τῇ ιζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Νεομάρτυρος Γεωργίου τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις, ἐν ἔτει ρωλη' (1838) ἀθλήσαντος.

Στίχοι.

Γεώργιος, γῆν τῆς ψυχῆς γεωργήσας,
Ξένον στάχυν ἤμησεν ἄφθιτον κλέος.

Ἐν δεκάθ' ἑβδομάτῃ τε Γεώργιος τέτληκε βρό-
(χον.

Οὗτος ὁ περιφανὴς Νεομάρτυς τοῦ Χριστοῦ Γεώργιος, υἱὸς ὑπῆρξε γονέων εὐσεβῶν καὶ ἐναρέτων, Κωνσταντίνου καὶ Βασίλως, ἐκ τινος χωρίου τῆς ἐπαρχίας τῶν Γρεβενῶν δρωμένων, ὀνομαζομένου κοινῶς Τσοῦρχλι, (νῦν δὲ καλεῖται Ἅγιος Γεώργιος), ἀνθρώπων ἐνδεῶν, καὶ ποριζομένων τὰ πρὸς τὸ ζῆν διὰ τῆς γεωργίας, οἵτινες γεννήσαντες τὸν Γεώργιον, καὶ ἐν εὐσεβείᾳ ἀναθρέψαντες, οὐκ ἠδυνήθησαν δι' ἀπορίαν ἐκπαιδεῦσαι αὐτόν· ἀπειρος δὲ γραμμάτων ὡς ἐκ τούτου διαμείνας, καὶ ἀπορφανισθεὶς τῶν γονέων αὐτοῦ ἐν νεαρᾷ ἡλικίᾳ, διέμεινε πρὸς καιρὸν ὑπὸ τοὺς ἑαυτοῦ ἀδελφούς· τηλικαῦτα μεταβάς εἰς Ἰωάννινα, ἐπορίζετο τὰ πρὸς τὸ ζῆν ὑπομίσθιος, ἀπλοῦς ὑπάρχων τὸν τρόπον, καὶ σεμνὸς τοῖς ἥθεσι, καὶ πρᾶος, καὶ μὴ ἀπολειπόμενος τοῦ θαμίζειν εἰς τὸν οἶκον Κυρίου ἐν ταῖς εὐκαιρίαις αὐτοῦ. Κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον τοῦ σωτηρίου ἔτους 1836 διετέλει ὡς ἱπποκόμος παρά τινι Ὀθωμανῷ, ἐν διαπρέποντι ἀξιώματι ὄντι, παρὰ τῷ τότε διοι-

κητῆ τῶν Ἰωαννίνων· Ὁθωμανοὶ δέ τινες, ἐκ τῆς εὐτελεστέρως μοίρας, φθόνῳ κινούμενοι, καὶ ἐμπαθῶς αὐτῷ διακειμένοι, συκοφαντίαν προσῆψαν τῷ μακαρίῳ, ὡς δῆθεν ἔξωμόσας πρὸ τινος καιροῦ, πάλιν ὡς Χριστιανὸς ἦδη διάγει, καὶ ἀπαχθεὶς ὑπ' αὐτῶν εἰς τὸν Μεχκεμέν (οὕτως καλεῖται τῆ τῶν Ὁθωμανῶν διαλέκτῳ ὁ δικαστής), καὶ ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ κριτοῦ ἂν οὕτως ἔχη τὰ κατ' αὐτόν, εὐθαρσῶς ὠμολόγησεν, ὅτι οὐδέποτε ἀρνησάμενος ἐγένετο, καὶ ἀδίκως συκοφαντεῖται παρ' αὐτῶν· ὁ δὲ κριτής, συνέσει διαπρέπων, διέγνωσεν ὅτι ἐμπαθῶς κατηγορεῖται παρ' αὐτῶν· διὸ καὶ ἀνακρίνας αὐτόν, καὶ ἀπερίτητον εὐρών, ἀπέλυσεν.

Παρὰ τῷ εἰρημένῳ αὐθέντι διατελῶν ἐν Ἰωαννίνοις, συνεζεύχθη νομίμῳ γυναικὶ Ἐλένη τοῦνομα, κατὰ Ἰανουάριον τοῦ ἔτους 1837. Ἐλθόντος δὲ εἰς Ἰωάννινα ἡγεμόνος τοῦ Μουσταφᾶ Πασᾶ, οὕτω καλουμένου, ἐμισθώθη παρὰ τῷ διορισθέντι νέῳ Μουσελίμῳ τῶν Φιλιατῶν, καὶ ἀπῆλθε μετ' αὐτοῦ ἐκεῖσε· καὶ μετ' οὐ πολὺ ἐπανακάμψαντος εἰς Ἰωάννινα τοῦ Μουσελίμῳ, ἔνεκεν ἰδίων ὑποθέσεων, ἦλθε μετ' αὐτοῦ καὶ ὁ Γεώργιος ὡς ἱπποκόμος. Τῇ 10ῃ Ἰανουαρίου 1838 ὁ Μουσελίμῳ, διαπεράνας τὰς ἑαυτοῦ ὑποθέσεις, ἐξεκίνησεν εἰς Φιλιάτας, ὁ δὲ Γεώργιος, ἐπεὶ ἡ σύννευος ἔτεκεν αὐτῷ υἱόν, ἐξητήσατο παραμεῖναι ἐπὶ τινὰς ἡμέρας, σκοπὸν ἔχων ἵνα παρευρεθῆ εἰς τὸν βαπτισμὸν τοῦ νεοτεχθέντος υἱοῦ αὐτοῦ. Τῇ 12ῃ Ἰανουαρίου, ἡμέρᾳ Τετάρτῃ τῆς ἑβδομάδος, περὶ ὥρας πρωΐνας, Ὁθωμανὸς τις τῶν ἐκδεδιητημένων, ἀπαντήσας αὐτῷ εἰς τινὰ ὁδόν, ἐδράξατο αὐτοῦ λέγων· Σὺ Τοῦρκος γέγονας, καὶ πῶς ἦδη Χριστιανὸς διάγεις; ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· Μῆτε Τοῦρκος ἐγενόμην ποτέ, μῆτε τὸν Χριστὸν μου ποτὲ ἠρνήθην· Χριστιανὸς, καὶ ἦμην καὶ αἰεὶ εἰμί. Ἐν τῷ μεταξὺ ἀθροισθέντων καὶ ἄλλων Ὁθωμανῶν ἐκ τῶν παραπορευομένων, καὶ συμμαρτυρούντων τῷ ἀπ' ἀρχῆς δραξαμένῳ τοῦ Γεωργίου, θορύβου γενομένου ἐκ τῆς ἀθροίσεως συμμιγῶν ἀνθρώπων, ἐπέστη ἐν τούτῳ καὶ τοῦ Διοικητοῦ Καβάξπασης, ὅστις ἀνερευνήσας τὴν αἰτίαν τοῦ θορύβου, ἤκουσε παρὰ τῶν ἐκεῖσε Ὁθωμανῶν, ὅτι οὗτος, δεικνύοντων τὸν Γεώργιον, Τοῦρκος γενόμενος πρὸ τινος καιροῦ, ἦδη Χριστιανὸς διάγει· ὁ δὲ συνεχῶς ἀνακράζων, Χριστιανὸς καὶ ἦμην πάντοτε, καὶ εἰμί, καὶ οὐδέποτε Τοῦρκος ἐγενόμην, συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ Καβάξπασης, ἐφυλακίσθη, καὶ περὶ τὸ δειλινὸν ἀπήχθη εἰς τὸν Μεχκεμέν, ὅπου ἐξετασθεὶς, καὶ ποικιλοτρόπως βιασθεὶς εἰς τὴν ἐξόμοσιν, διέμεινεν ἀκράδαντος ἐπὶ τὴν ὁμολογίαν τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως, καὶ ἀπαχθεὶς, αὐθις ἐφυλακίσθη. Ὁ Ἀρχιερατεύων τότε ἐν Ἰωαννίνοις Ἰωακείμ ὁ ἀπὸ Δρυϊνουπόλεως, (ὁ ἐν ὑστέροις ἀπὸ Κυζίκου εὐκλεῶς Πατριαρχεύσας), ἀπῆλθεν εἰς τὸν Μεχκεμέν κατ' ἐκείνην τὴν ἐσπέραν, εἰπὼν, ὅτι ἔδει, καὶ λόγοις ἰσχυροῖς καὶ ἀναντιρρήτοις ἀνασκευάσας τὰ κατὰ τοῦ μακαρίου Γεωργίου χαλκευθέντα, ἅτινα καὶ τῇ Διοικήσει μεταβὰς ἐπανεῖπε, ἀλλ' εἰς οὐδὲν ἰσχυσαν οἱ λόγοι αὐτοῦ, καίτοι βᾶσιμοι καὶ ἀλήθεϊς.

Κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα πολυειδῶς βασανισθεὶς ὁ Γεώργιος ἐν τῇ εἰρηκτῇ ἵνα ἀρνήσῃται τὴν πρὸς Χριστὸν πίστιν, διαμεμένηκεν ἀσάλευτος καὶ ἀμετακίνητος ἐκ τῆς ἀρραγοῦς ἐπὶ τὴν εὐσέβειαν στάσεως, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωτὶ ἀπήχθη καὶ αὐθις τῷ Μεχκεμέν, ἔνθα ποικιλοτρόπως ἐν πρώτοις κολακευθεὶς, καὶ ἐν

ὑστέροις ἀπειληθεὶς, οὐδόλως ἐνέδωκε· καὶ ἐμπτυόμενος, καὶ μαστιγούμενος ὑπὸ τῶν περιεστῶτων Ὁθωμανῶν, ἐφώνει μόνον τοῦτον τὸν μακάριον λόγον· Χριστιανὸς εἰμί· καὶ πάλιν ἀχθεὶς ἐν τῇ εἰρηκτῇ, ἐβασανίσθη δι' ὅλης τῆς νυκτός, ἐπιφωσκούσης Παρασκευῆς, ἀκίδων ἐμπαγισῶν ὑπὸ τοὺς ὄνυχας αὐτοῦ, καὶ πετρῶν μεγάλων ἐπιτεθειῶν ἐπὶ τὰ στήθη αὐτοῦ, ἅτινα γενναίως ὑπέφερε, συνεχῶς ἀναφωνῶν· Χριστιανὸς εἰμί· τὸ δὲ Σάββατον πρωτὶ ἀπήχθη εἰς τὸν Μεχκεμέν, ὅπου σύλλογος ἐγένετο πολλῶν Ὁθωμανῶν· τότε προεβλήθη αὐτῷ, ἵνα ἐκλέξῃ ἐν τῶν δύο, ἢ νὰ λάβῃ πολλὰς καὶ μεγάλας ἀντιβραβεύσεις ἂν ἔξωμόσῃ τὴν πατριὸν πίστιν, ἢ νὰ λάβῃ θάνατον σκληρόν, ἂν ἐπιμεῖνῃ εἰς τὸ πρότερον φρόνημα αὐτοῦ. Ὁ δὲ μακάριος ἀνδρεῖα ψυχῇ καὶ πεπαρηρσιασμένῳ στόματι εὐθαρσῶς καὶ αὐθις ὠμολόγησε βῶν ἐπὶ πάντων τῶν συνελθόντων ἀσεβῶν· «Χριστιανὸς καὶ ἦμην ἀπ' ἀρχῆς, Χριστιανὸς εἰμί καὶ ἔσομαι μέχρι τελευταίας μου πνοῆς». Τρεῖς εἰσῆχθη ἐνώπιον τοῦ κριτοῦ, καὶ τρεῖς ἐξῆχθη, καὶ ἐπεὶ ἔστη ἀπερίτρεπτος καὶ στερεῶς τῇ εὐσεβεῖ ὁμολογίᾳ, ἐδόθη ἡ τελευταία ἀπόφασις, γεγραμμένη τῇ τοῦ κριτοῦ χειρὶ, ἵνα θανάτῳ παραδοθῆ. Τότε ἀπήγαγον αὐτόν ἐπὶ τὸν ἀνθύπατον (Κεχαγιάμπεην) ὅπου πολυειδῶς ἀπειληθεὶς, οὐκ ἐνέδωκεν· ἐκείθεν δὲ ἀπήχθη καὶ τῷ Διοικητῇ Μουσταφᾶ Πασᾶ· ὁμολογήσας δὲ καὶ ἐνώπιον αὐτοῦ ἀδεῶς τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἐβλήθη καὶ πάλιν ἐν τῇ εἰρηκτῇ, καὶ τῇ Δευτέρᾳ τῆς ἑβδομάδος, Ἰανουαρίου 17ῃ, περὶ ὥραν ἕκτην τῆς ἡμέρας, ἀπήγχονίσθη ἐν τῇ ἀγορᾷ τοῦ χάνδακος τοῦ μεγάλου φρουρίου, συνεχῶς ἀνακράζων καὶ ἀναφωνῶν· «Χριστιανὸς εἰμί, ποιήσατέ μοι εἴτι δεινὸν οἴδατε». Ἐμεινε τὸ σῶμα τοῦ μακαρίου Γεωργίου κρεμάμενον μέχρι τῆς Τετάρτης, Ἰανουαρίου 19ῃ· καὶ κατ' αὐτὴν ἐδωρήθη τὸ μαρτυρικὸν σῶμα, παρὰ τοῦ Διοικητοῦ Μουσταφᾶ Πασᾶ Βεζύρη, τῷ ρηθέντι Μητροπολίτῃ Ἰωαννίνων Ἰωακείμ, ὅπερ, μετακομισθὲν τῷ ἱερῷ Μητροπολιτικῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τῆς πόλεως Ἰωαννίνων, ἐτάφη ἐκτὸς τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, ἐν τῷ ἀριστερῷ μέρει μετὰ μεγάλης συνδρομῆς τῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν, ἐν πολλῇ εὐλαβείᾳ καὶ κατανύξει, καὶ ἱερᾷ παρατάξει παντὸς τοῦ ἱερατικοῦ κλήρου. Ἐτι δὲ ὄν κρεμάμενον τὸ μαρτυρικὸν σῶμα, φῶς ἄπλετον κατήρχετο οὐρανόθεν ἐν ταῖς νυξί, καὶ κατεκάλυπτεν αὐτό, εἰς ἐκπληξιν καὶ μέγαν θαυμασμὸν πάντων τῶν ὄρωντων, ὅπερ οὐ μόνον τοῖς ἐγγύς, ἀλλὰ καὶ τοῖς πορρωτάτω ἀπέχουσιν θεαῖτο λαμπρότατον. Τελεῖ δὲ ὁ τάφος αὐτοῦ ἀπειροπληθεῖς ἰάσεις τοῖς μετὰ πίστεως προσερχομένοις, καὶ χουῖς καὶ ἔλαιον ἐκ τοῦ μνήματος καὶ τῆς φωταγωγοῦ αὐτοῦ, κομισθέντα ἀλλαχοῦ ὑπὸ πιστῶν καὶ εὐλαβῶν Χριστιανῶν, ἀπῆλλαξαν δεινῶν παθῶν καὶ ἀνιάτων νόσων τοὺς μετὰ πίστεως θερμῆς λαβόντας ἐξ αὐτῶν. Τὰ τῆς ἀθλήσεως αὐτοῦ διεξοδικῶς, καὶ τὰ τελεσθέντα παρ' αὐτοῦ θαύματα καὶ λοιπὰς δυνάμεις λαμάτων, ἐξιστοροῦνται ἐκτενῶς ἐν τῷ μαρτυρικῷ αὐτοῦ ὑπομνήματι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου.

Στίχ. Ἐχει τι μείζον οὐρανὸς καὶ τῶν Νόων,
Ἐξαρχον Ἀντώνιον, Ἀσκητῶν ἔχων,

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφύρου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Ἀντωνίου τοῦ Νέου, τοῦ ἐν τῇ Σκήτῃ τῆς Βερροίας ἀσκήσαντος.

Στίχ. Ἀντώνιον δὲ τὸν Νέον ποῦ τακτέον,
Εἰ μὴ παρ' αὐτῷ τῷ πάλαι Ἀντωνίῳ;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Ἀχιλλᾶς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὅπλοις Ἀχιλλεὺς τὰς κάτω πορθεῖ πό-
(λεις,
Πόνοις Ἀχιλλᾶς τὴν ἄνω πλουτεῖ πόλιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου.

Στίχ. Ἡ βασιλεία ἐμποδῶν οὐχ ὠράθη,
Σοί, ὦ Θεοδόσιε, πρὸς σωτηρίαν.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρημός.

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.
(Δίς).

Τὸν Ἀσώματον, ἀρρήτως σωματώσασα, Θεογεννήτρια, σωματικῶν με παθῶν, καὶ πάσης φραυλότητος, δεῖξον ἐλεύθερον, καὶ ἀπέργασαι, φωτὸς κατοικητήριον, τὴν καρδίαν μου Παρθένε.

Οὐρανώσασα, τὴν γεωθειῖσαν Ἀχραντε, φθόνα τοῦ ὄψεως, οὐσίαν τῶν γηγενῶν, τῇ θείᾳ κηῖσει σου, κλίμαξ οὐράνιος, ἀναδέδειξαι, πρὸς οὐρανὸν ἀνάγουσα, τοὺς πιστῶς σε προσκυνοῦντας.

Κυριώνυμον, κλησιν καὶ δόξαν ἀρρητον, Ἀγνὴ ἐπλούτησας, ἀποτεκοῦσα σαρκί, Κυρίων τὸν Κύριον, τὸν μόνον ἔνδοξον ὄθεν δόξασον, τῇ δόξῃ τῆς σῆς χάριτος, ἡμᾶς ὦ Δεδοξασμένη.

Ωραϊότητι, τῆς ἐκπάγλου ἀγνείας σου, ὡς κρῖνον εὖοσμον, μέσον Ἀγνὴ ἀκανθῶν,

ὠραίως ἐκλάμπουσας, τεθεαμένος σε, ὁ Ὑπερθεος, ἐν τῇ γαστρὶ σου ἔκησε, καὶ βροτὸς ἐκ σοῦ ὠράθη.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Καθορῶντές σε, πάντες οἱ ἀντικείμενοι, θεομῶς προσκείμενον, τῇ ἀγαπήσει Χριστοῦ, ποικίλοις ἐχρήσαντο, τρόποις Γεώργιε, ἀποστήναί σε, τῆς ἀκλινούσ σου στάσεως, ἀλλ' ἠσχύνθησάν εἰς τέλος.

Λαμπρυνόμενος, τῇ τῶν ἡθῶν ἀπλότητι, ἀπλοῦς καὶ μέτριος, ὠφθης τῇ ὄψει στερεῆ, ἀλλ' ἔνδον τῆς πίστεως, τὴν φλόγα ἔφερες, δι' ἧς ἔλαμψας, ἀθλητικῶς Γεώργιε, τοὺς πιστοὺς καταφαιδρύνων.

Ε'πεσκίασε, τῇ θήρῃ τῶν λειψάνων σου, τοῦ θείου Πνεύματος, ἡ δαυμιλῆς δωρεά ἐντεῦθεν ἰάσεων, ἀφθονανάματα, βλύζει πάντοτε, καὶ θεραπεύει ἅπασαν, μαλακίαν τε καὶ νόσον.

Οἴβον ἔνθεον, καὶ μέγαν ἀντιλήπτορα, Ἰωαννίνων σε, ἡ πόλις ἡ εὐκλεής, πλουτοῦσα Γεώργιε, λαμπρῶς γεραίρει σε, καὶ ἀγάλλονται, ἐν τῇ ἀγίᾳ μνήμῃ σου, εὐσεβῶς οἱ Ἡπειρῶται.

Θεοτοκίον.

Σάρκα ἐμψυχον, καὶ ἔννοιον ἐκ σοῦ ἔλαβεν, ὁ Ὑπερούσιος, δίχα τροπῆς καὶ φρυμοῦ, καὶ ἀνθρωπος τέλειος, ἐκ σοῦ γεγέννηται, ἐκκαλούμενος, Ἀδὰμ τὸν πρῶτον ἀνθρώπον, ἐκ τοῦ Ἄδου Θεοτόκε.

Καταβασία.

Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας θεολογήσαντας, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελωδοῦντες Ἐύλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥδὴ η'. Ὁ Εἰρημός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ἀγείρει ψάλλουσας Ἐὐλόγητον Κύριον ὑμνεῖτε τὰ

ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
(Δίς).

Γένους τοῦ βροτείου σωτηρία, ὠράθης Θεογεννήτορ καὶ ἀνάπλασις· τῶν γὰρ ὑπὲρ ἔνοιαν, ἀγαθῶν ἠξίωσας, τῇ ἀμέμπτῳ λοχείᾳ σου, τοὺς ἀνακράζοντας· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εῴφρες ὡς θεία μυροθήκη, τὸ μύρον Παρθενομήτορ τὸ ἀκένωτον, κόσμῳ παρεχόμενον, τὴν ὁσμὴν τῆς γνώσεως, καὶ εὐωδίαν αἴθλον ἡμῖν δωρούμενον, τοῖς πίστει εὐλογοῦσά σε Κόρη, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρήσεων Ἀγνῆ Προφητοφθέγκτων, καὶ τύπων τῶν σκιοδῶν γέγονας πλήρωμα· σὺ γὰρ τὸν λαλήσαντα, τοῖς Προφήταις πρότερον, σωματικῶς ἐγέννησας· ᾧ πάντες ψάλλομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αῴρω μετανοίας θεαρέστου, λιμώττουσαν τὴν ψυχὴν μου θρέψον Ἀχραντε, τὸν νοῦν μου καταύγασον, ἱεροῖς νοήμασι, καὶ θείας κατανύξεως πλήρωσον δέομαι, καρδίαν μου τὴν ἐσπιλωμένην, ὡς ἂν ἀπαθείας, καρποφορήσῃ στάχυν.

Τοῦ Ἀγίου. Ὁ αὐτός.

Γέγονεν ἡ ἀθλησίς σου Μάρτυς, χαρὰ μὲν τοῖς εὐσεβέσι καὶ ἐδραῖωμα, πᾶσι τοῖς ἀπίστοις δέ, ὄνειδος καὶ ἔλεγχος· γενναίως γὰρ ἐνήθλησας καὶ ἐμεγάλυνας, ἐσχάταις ταῖς ἡμέραις θεόφρον, τοῦ σοῦ Ἀθλοθέτου, τὴν παναγίαν κλήσιν.

Εῴτρεχες ψυχῇ ἀγαλλομένη, πρὸς θάνατον Ἀθλοφόρε τὸν μακάριον, καὶ τοὺς καθορῶντάς σε, ἀληθῶς ἐξέπληξας· ἀνδρείως τὴν ἀγχόνην γὰρ Μάρτυς ὑπέμεινας, καὶ ἡρθης πρὸς μονὰς οὐρανόους, καὶ τῶν σῶν ἀγώνων, τὸν στέφανον ἐδέξω.

Ρώμην τῆς ψυχῆς σου καὶ τὸν τόνον, δαιμόνων φαλαγγαρχίαι ἐπτοήθησαν, ἀνωθεν δὲ Ἀγγελοι, ἤνεσαν τοὺς ἀθλους σου, καὶ τῶν Μαρτύρων τάγματα σὲ ὑπεδέξαντο, λαμπρὸν

συγχορευτὴν ἐν ὑψίστοις, μετ' ὧν ἐκδυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν τρισμάκαρ.

Θεοτοκίον.

Αῴχραντε Παρθένε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων ἀγαλλίαμα, Προφητῶν ἐνήχημα, Ἀσκητῶν ἐδραῖωμα, καὶ τῶν Μαρτύρων στέφανος ὁ ἀμαράντινος, δυσώπει τὸν Υἱόν σου καὶ Πλάστην, δοῦναι τὴν εἰρήνην, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

Καταβασία.

Αῴστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προσεστῶτες Νεανίαί, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελλον· Εὐλογοεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Αῴπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δέ, αἴθλων Νόων φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ θαυμάσια τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἀγνῆ Ἀειπάρθενε.
(Δίς).

Σὺ εἰ ἀληθῶς, ἡ πόλις ἢ ἔμμηχος τοῦ Παντοκράτορος, περὶ ἧς λελάληνται, δεδοξασμένα καὶ ἀξιόκουστα· ἐν σοὶ γὰρ σωματούμενος ὁ Λόγος ᾤκησε, καὶ πολίτας, οὐρανοῦ ἀνέδειξε, τοὺς ὀρθὰ Θεοτόκον φρονοῦντάς σε.

Γῴσαι ψυχῶν, ἡμῶν ἀρρωστήματα Θεοχαρίτωτε, καὶ σωματῶν τραύματα, τῇ συμπαθεί σου παῦσον χρηστότητι· τὸν ἱατρὸν γὰρ ἔτεκες τὸν ἰασάμενον, τοῦ βροτείου, γένους τὸ ὀλίστημα, καὶ τὴν πτώσιν ἡμῶν ἀνορθώσαντα.

Μύρου νοητοῦ, ἀλάβαστρον γέγονας Ἀγνῆ Πολύτιμον, φέρουσα ἐν κόλποις σου, τὸν τὰς εὐώδεις βλύζοντα χάριτας, Χριστὸν τὸν Ὑπεράγαθον τὸν καταργήσαντα, τὴν δυσώδη, πλάνην καὶ παμβέβηλον, τῇ ὁσμῇ τῆς αὐτοῦ ἐπιγνώσεως.

Οῴλη καθαρὰ, εὐρέθης καὶ ἄμωμος πρὸ πάσης κτίσεως, τῷ δι' ἀγαθότητα, εἰς ἑαυτοῦ σε Μητέρα ἀφθορον, ἐκλεξαμένῳ Ἀχραντε·

διὸ ἐκκάθαρσον, τὴν ψυχὴν μου, τῶν δεινῶν προλήψεων, καὶ δοχεῖον φωτὸς ταύτην ἔργασαι.

Υψώσας ἡμᾶς, ἐκ λάσκου Πανάμωμε τῆς κατακρίσεως, τῷ ὑψίστῳ τόκῳ σου, πρὸς τὴν ἀγήρω μακαριότητα· ἀλλὰ καὶ νῦν κατὰβαλε τοὺς μεγαλαύχους ἐχθρούς, ἵνα γνῶσιν, ἔθνη τὰ πολέμια, ὅτι σκέπεις καὶ σώζεις τὸν κληρὸν σου.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Σκηνός σου σοφέ, τὸ θεῖον κρεμάμενον φῶς ἐπουράνιον, κατελθὼν ἐκάλυψε, καὶ φωτοφόρον τοῦτο εἰργάσατο, εἰς ἔνδειξιν ἀρίδην τῆς σῆς ἀθλήσεως, δι' ἧς κόσμῳ, ἤστραψας Γεώργιε, ὡς καινὸς ἑσφόρος καὶ ἄδυτος.

Ισος Ἀθληταῖς, τοῖς πάλαι γενόμενος ἐν τῇ ἀθλήσει σου, τούτων καὶ τῆς χάριτος, καὶ τῶν στεφάνων ὠφθης ἰσότημος, Γεώργιε μακάριε· ἔνθεν ὁ τάφος σου, ἰατρῆιον, ὄντως ἀδαπάνητον, ἀνεδείχθη τοῖς πάσχουσιν ἔνδοξε.

Μέγαν σε φρουρόν, καὶ θεῖον ἐδραῖωμα καὶ ἀντιλήπτορα, καὶ τερπνὸν ἀγλαΐσμα, Ἰωαννίνιον ἢ πόλις εὖρατο· διὸ καὶ ἐορτάζει σου τὴν μνήμην χαίρουσα, καὶ βοᾷ σοι· χαίροις παμμάκαριστε, Νεομάρτυς Γεώργιε ἔνδοξε.

Ομβροῖς μυστικοῖς, τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ θεοῦ Πνεύματος, ἀρδομένη πάντοτε, ἢ τῶν πανσέπτων σορὸς λειψάνων σου, ὡς ποταμὸς τὴν πόλιν σου εὐφραίνει ἔνδοξε, ἰαμάτων, δαψιλέσι νάμασι, δι' ὧν πλῆνον κάμου τὴν διάνοιαν.

Θεοτοκίον.

Υψάλον ἐχθρόν, ὑπούλως συλῶντά με καθ' ὄραν· Ἀχραντε, λόγοις τε καὶ πράξεσι, καὶ παραλόγοις ἐννοίαις σύντριψον, καὶ δύναμιν παρᾶσχου μοι κατὰ παθῶν βλαβερῶν, ἵνα πίστει, προσκυνῶ τὸ κράτος σου, καὶ τὴν δόξαν σου Κόρη τὴν ἄρρητον.

Καταβασία.

Θεοτόκε ἢ ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Εν νόμῳ σκιᾶ καὶ γράμματι, τύπον κατῖδωμεν οἱ πιστοί· πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτοκούμενον Μητρὶ, ἀπειράνδρῳ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Μαρτυρικῶς ἠγώνισαι, ἀνευδότη καρδίᾳ, καὶ τὸν Χριστὸν ἐδόξασας, τῇ στερεῇ σου ἀθλήσει, παρ' οὗ πλουσίως ἐδέξω, ἰαμάτων τὴν χάριν, καὶ δόξαν ὑπερκόσμιον, ὡς κλεινὸς Ἀθλοφόρος ὡς καθελὼν, τοῦ Βελίᾳρ ἄπασαν δυναστείαν, τοῖς ἱεροῖς σου σκάμμασι, Γεώργιε Νεομάρτυς.

Θεοτοκίον.

Θεὸν ἀφράστως τέτοκας, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, οὐσιωθέντα Πάναγνε, ἀγαθότητος πλούτῳ, ἦν περ διέπλασε φύσιν, εἰς ἀνάπλασιν κόσμου· διὸ σε μακαρίζομεν, ὡς προσέφησας πᾶσαι αἱ γενεαί, ὡς Θεοῦ Μητέρα δεδοξασμένην καὶ κόσμου καταφύγιον, καὶ βροτῶν σωτηρίαν.

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἰστώμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ιωαννίνων ἢ πόλις σήμερον τέρπεται, λαμπρῶς ἐπιτελοῦσα, τὴν ἀγίαν σου μνήμην· προστάτην γὰρ σε κέκτηται θαυμαστόν, Νεομάρτυς Γεώργιε, καὶ ὡς πηγὴν ἀγιάσματος τὴν σορόν, θησαυρίζει τῶν λειψάνων σου.

Απεριτρέπτω καρδίᾳ ὑπὴλθες Ἁγιε, Μαρτύρων τοὺς ἀγῶνας, ἐκβοῶν τοῖς τυράννοις· Χριστοῦ μου δούλος πέλω καὶ δι' αὐτόν, καθθανεῖν εἰμι ἔτοιμος· καὶ τὴν ἀγχόνην Γεώργιε ἐνεγκών, Ἀθλητῆς ὠφθης περιδοξός.

Φῶς κατελθὼν οὐρανόθεν ὄλον ἐκάλυψεν, ἐκπλήττον τοὺς ὀρώντας, τὸ σὸν ἅγιον σῶμα, καὶ ἅπασιν ἐμφαίνον ἦν ἐκ Θεοῦ, δόξαν ἔσχεσ οὐράνιον, ὡς Νεομάρτυς Κυρίου περιφανῆς, Ἀθλητὰ Χριστοῦ Γεώργιε.

Η τῶν λειψάνων σου θήκη Ἁγίῳ Πνεύματι, τοῖς πᾶσιν ἰατρῆιον, ἀληθῶς ἀνεδείχθη· τυφλοὺς γὰρ ὀμματοῦται καὶ ἀνορθοί, παραλύ-

τους Γεώργιε, καὶ δαιμονῶντας τῆς μάστιγος τοῦ ἐχθροῦ, ἀπαλλάττει τῇ πρεσβείᾳ σου.

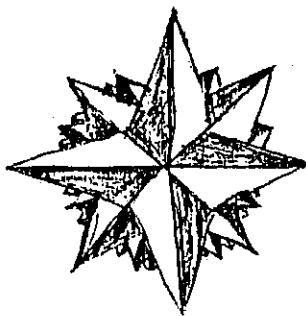
Δόξα... Ἦχος πλ. α'.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων, κροτήσωμεν τῷ πνεύματι, καὶ σκιρτήσωμεν εὐφραίνόμενοι, ἐν τῇ πανδήμῳ μνήμῃ τοῦ Ἀθλοφόρου Χριστοῦ. Ἱερεῖς καὶ ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὸν δι' ἀγώνων μαρτύρων ἐπ' ἐσχάτων, ἑαυτὸν προσάξαντα, ἱερεῖον ὡσπερ ἁμωμον, τῷ Σωτῆρι τῶν ἀπάντων, ἀνυμνεύωσαν. Χορεῖαι φιλομάρτυρες, τὸν νέον Ἀθλοφόρον Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως, συνδραμόντες εὐφημήσωμεν. Οἱ ἐν νόσοις τὸν ἰατρόν, οἱ χωλοὶ τὴν εὐδρομίαν, οἱ κωφεύοντες τὴν εὐηκοσίαν, οἱ ἄλαλοι τὸ εὖ λαλεῖν, οἱ τυφλώττοντες τὴν φωταγωγίαν, τὴν ἀνόρθωσιν οἱ παρειμένοι, οἱ ἐν θλίψει τὴν παραμυθίαν· οἱ πάντες τὸν πανταχοῦ θερμῶς προφθάνοντα, ἔνδοξον Νεομάρτυρα, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν· Γεώργιε πανεύφημε, λύτρωσαι ἡμᾶς τῇ χάριτί σου ἐκ πάσης ἀνάγκης, καὶ σκέπε τὴν πόλιν σου, ταῖς ἰκεσίαις σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων· προκύψασα γὰρ ἄνωθεν, ἡ Παντάνασσα Μητροπάρθενος, ταῖς εὐλογίαις καταστέφει τοὺς ἀνυμνοῦντας αὐτήν. Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὴν Βασιλίδα κροτεῖτωσαν ἐν ὕμνοις, Βασιλέα τέξασαν, τοὺς θανάτῳ κρατούμενους πρὶν, ἀπολύσαι φιλανθρώπως εὐδοκήσαντα. Ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, τὴν τοῦ καλοῦ Ποιμένος ὑπέραγνον Μητέρα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν. Τὴν λυχνίαν τὴν χρυσαυγῆ, τὴν φωτοφόρον νεφέλην, τὴν τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα, τὴν ἔμψυχόν τε κιβωτόν, τὸν πυρίμορφον τοῦ Δεσπότου θρόνον, τὴν μανναδόχον χρυσεάν στάμνον, τὴν κεκλεισμένην τοῦ Λόγου πύλην, ἀπάντων Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, ἁσμασι θεηγόροις, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν· Παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀξίωσον τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς, τῆς οὐρανῶν Βασιλείας· οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος
τοῦ Ἀγίου ἡ γ' καὶ στ' Ὠδῆ.

Ἀπόστολος.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου
διαπαντός.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. στ', 10).

Α'δελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐν τῷ
Ἀκράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ἐνδύσασθε τὴν παν-
οπλίαν τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στή-
ναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου· ὅτι οὐκ
ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ
πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς
κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου,
πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπου-
ρανίοις. Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ
Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
πονηρᾷ, καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στήναι.
Στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὀσφὺν ὑμῶν ἐν
ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δι-
καιοσύνης, καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν
ἐτοιμασίᾳ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης· ἐπὶ πα-
σιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ
δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πετυ-
ρωμένα σβέσαι· καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σω-
τηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύμα-
τος, ὃ ἔστι ρῆμα Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου.

(Κεφ. ι', 16).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ἴδού,
ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ
λύκων· γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις, καὶ

ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστέραι. Προσέχετε δὲ ἀπὸ
τῶν ἀνθρώπων· παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς
συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μα-
στιγώσουσιν ὑμᾶς. Καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βα-
σιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐ-
τοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν. Ὅταν δὲ παραδώσωσιν
ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί λαλήσετε· δο-
θήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τί λαλήσε-
τε. Οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ
Πνεῦμα τοῦ Πατρὸς ὑμῶν, τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν.
Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θά-
νατον, καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ ἐπαναστήσονται
τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτούς. Καὶ
ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου·
ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...

Μεγαλυνάρια.

Χαίροις τῆς Ἠπείρου θεῖος πυρσός, καὶ Ἰω-
αννίνων, πολιοῦχος καὶ ἀρωγός· χαίροις ὁ
πηγάζων, ἰάσεων τὰ ρεῖθρα, Γεώργιε τρισμά-
καρ, τοῖς σοὶ προστρέχουσι.

Α'θλητῶν τῶν πάλαι τὸν μιμητὴν, καὶ Νεο-
μαρτύρων, ἀκροθίνιον τὸ σεπτόν, ἀνθεσιν
ἁσμάτων, αἰνέσωμεν ἀξίως, Γεώργιον Κυρίου,
τὸν Νεομάρτυρα.

Γάνυται τῇ μνήμῃ σου Ἀθλητά, τῶν Ἰωαν-
νίνων, ὁ θεόφρων ἤδη λαός, καὶ περιεστώς
σου, Γεώργιε τῷ τάφῳ, τὴν ἐν αὐτῷ οἰκοῦσαν,
χάριν ἀρύεται.

Χαίροις τῶν Μαρτύρων σεπτὴ δυάς, σὺν τῷ
Ἰωάννῃ, ὁ Γεώργιος ὁ κλεινός, τῶν Ἰωαν-
νίνων, ἀγλάισμα καὶ δόξα, Ἠπειρωτῶν δὲ πάν-
των, πρέσβεις πρὸς Κύριον.

Διστιχον.

Γεώργιε δέχου τὸν παρόντα ἕμνον,
Ὅν Ἠπειρώτης σοὶ Γεράσιμος πλέκει.